

CHUYẾN ĐI CỦA NGUYỄN PHÚ TRỌNG - MỘT BƯỚC ĐƯỜNG CÙNG

Tên diễn đàn báo chí, đài truyền hình, truyền thông đầy những bài viết, những cuộc phỏng vấn bàn về chuyến đi Hoa Kỳ của Nguyễn Phú Trọng. Nhiều quan điểm khác nhau bên chống, bên ôn hòa, bên ủng hộ “đảng ta” kiểu cộng sản và cũng không thiếu những bài viết của những văn nô cơ hội hoặc lời bợ đỡ trợ tráo không biết ngượng của kẻ đã bán linh hồn cho cộng sản. Nhưng sự thực khách quan những gì có liên quan đến chuyến đi này như thế nào.

Đa số cho rằng TT Obama đã đánh dấu một bước ngoặt lịch sử quan trọng trong mối bang giao Việt-Mỹ trong khi phá lệ đón tiếp một tổng bí thư đảng cộng sản Việt Nam tại tòa bạch cung. Về phía nhà cầm quyền Việt Nam cũng tuyên bố ghi bàn thắng lợi trong chuyến đi thăm Hoa Kỳ của tổng bí thư của họ, đảng trưởng đảng cộng sản Nguyễn Phú Trọng. Nói thế nào thì đây cũng chỉ là chuyến viếng thăm Hoa Kỳ của một đảng trưởng đảng cộng sản độc tài toàn trị trên đất nước Việt Nam chứ không phải là người đại diện cho dân tộc Việt Nam bởi khi nói đến độc tài toàn trị thì kẻ bị trị là người dân Việt Nam không có phần. Học thuyết Marxism, chủ nghĩa Mác-Lê, đảng cộng sản đều là những thứ ngoại lai Hồ Chí Minh mang về cắm trên quê hương và trên đầu dân tộc Việt Nam chứ không phải từ lòng dân tộc cho nên nhà nước mà đảng ấy dựng lên đến nay đã rõ cũng không phải là của người dân Việt Nam. Không phải là quá khích hay độc đoán mà đó là thực tế trước mắt, hiển nhiên như hai với hai lá bốn. Phân biệt rõ như thế để chúng ta không bị lầm lẫn, dư luận trong và ngoài nước không bị hướng dẫn sai lầm trước khi chúng ta bàn luận đến diễn biến và kết quả ai được, ai mất và vì sao.

Điều thứ nhất: Điều mà hầu hết các nguồn thông tin, các diễn đàn không thấy đề cập đến đó là cộng sản Việt Nam (Việt cộng – VC) và cộng sản Trung quốc (Trung cộng – TC) đều cùng là đồng chí đứng dưới một ngọn cờ. Đó là cờ đảng cộng sản, cờ đỏ búa liềm. Đó là lực lượng, là thành trì đối kháng với thế giới tự do. Người dân dưới chế độ độc tài toàn trị không có tiếng nói nào cả, có chăng chỉ là lời láo khoét của đảng đem nhét vào miệng dân chúng mà thôi. Và như vậy chuyện Trung cộng đánh Việt Nam, Việt Nam chống Trung cộng xâm lược chỉ đơn phương là việc của dân. Dân bị đòn hay đứng lên chống giặc là chuyện của dân mà thôi. Bằng chứng cụ thể chúng ta đã thấy trong thời gian qua vô số những trò mị dân và những oan sai nay đã ngút trời. Kẻ trí thức mà không phân biệt được cái gốc của sự kiện đơn giản này thì thật là đáng tiếc, không thấy được những sự kiện xảy ra trước mắt chỉ là trò diễn kịch thì thật là đáng thương cho dân tộc. Hai đồng chí anh em cộng sản biểu diễn trò đặt giàn khoan HD981 và xịt nước trên biển đông để đánh lừa thiên hạ, biểu tình và đền bồi hư hại, ngư dân bị đánh đuổi, bắn giết bởi tàu lạ vân vân và vân vân. không kể hết... TC và VC không bao giờ và sẽ không bao giờ

xa rời nhau bởi lẽ đồng đảng, hai bên cùng một cơ chế chính trị như hai bộ máy từ trong một xưởng, hai nhà một chìa khóa thì làm gì có chuyện đấu đá nhau? Và Trung cộng cũng sẽ không bao giờ để cho cộng sản Việt Nam bị vấp ngã bởi cộng sản Việt Nam chính là con đẻ của Trung cộng là thành quả bước đầu đầu tư trong chiến lược lâu dài thôn tính Việt Nam. Nếu Việt Nam, oop! Xin lỗi phải nói nếu cộng sản Việt Nam sụp đổ hay giải thể thì TC sẽ mất TẤT CẢ tâm huyết, công sức và vốn liếng đầu tư cho âm mưu xâm lược từ khi đặt nền móng cộng sản ở Việt Nam, giá trị công hàm hay những gì mà đảng cộng sản đã ký kết đều thành bọt biển. Như thế ta đã rõ, sẽ không bao giờ có chiến tranh giữa TC và VC, có chăng chỉ là dân lành bị thiệt hại dần mòn đến kiệt quệ, đến hết sức cầm cự mà thôi. Vì vậy bảo rằng VC đang xoay trục đối đầu với Trung cộng là đánh lừa dư luận hoặc hiểu chưa đến nơi đến chốn thế nào là cộng sản. Hoặc có mơ ước như thế thì cũng đừng quên rằng từ thời Hồ Chí Minh, VC đã tự trồng vào cổ cái thòng lọng của TC, nếu có vùng vẫy (dĩ nhiên là không) thì thòng lọng càng siết chặt hơn mà thôi.

Điều thứ hai: Có vị cho rằng trong bối cảnh bị TC lấn át và lòng dân suy giảm niềm tin, đảng trưởng cộng sản đã đi thăm Hoa Kỳ và gặp tổng thống Obama sau khi vận động để được chính phủ Hoa Kỳ mời. Xin lỗi, tội nghiệp có người thậm chí còn đội lên đến NGÀI Tổng bí thư; dĩ nhiên vị thế mà họ đã tự chọn cho riêng mình vẫn được tôn trọng. Xét vì độc giả là đại chúng nên từ đây đến cuối bài xin dùng chữ đảng trưởng thay vì tổng bí thư, (hoặc ngài, ông, hay thẳng) vì muốn có được sự tham gia của tất cả bình dân mộc mạc, những đồng bào xưa nay thường xem phim xã hội đen, ít để ý đến bước diệt vong của dân tộc đang ở ngay trước cửa. Đảng trưởng của đảng cộng sản, Nguyễn Phú Trọng – không phải của nhân dân, thật tế không phải là người đại diện cho toàn dân. Rất nhiều người cho rằng đảng trưởng đi thăm Hoa Kỳ để gia tăng quan hệ hợp tác giữa hai bên, cho thấy cộng sản Việt Nam đã bắt đầu thay đổi lập trường thân Mỹ để chống Trung cộng và làm tăng, củng cố niềm tin trong dân chúng Việt Nam đối với đảng. Nói đến chuyển hướng, chuyển trục, vân vân, thay đổi lập trường, đối đầu với TC, dù có muốn việc ấy xảy ra, dân Việt Nam cũng cần sáng suốt trước khi ảo tưởng ấy bám rễ. Đây chỉ là đòn lừa mị nhằm làm loãng mục tiêu, làm suy giảm khí thế tranh đấu cho tự do, dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam đang ngày càng lớn mạnh đáng sợ cho cộng sản mà thôi. Như trên đã nói, chúng ta đã có đủ lý do để loại việc chống TC của VC ra khỏi đề tài vì việc ấy sẽ không bao giờ xảy ra. Bây giờ nói đến NIỀM TIN dư luận lại còn nông cạn và thiếu sót hơn nữa khi cho rằng chuyên đi cũng mang mục đích vực dậy, củng cố niềm tin của dân chúng đối với đảng cộng sản. Lẽ thường những gì đã thật sự thủ đắc, đến một thời kỳ nào đó vì những lý do khách quan khiến nó suy giảm thì mới củng cố hay vực dậy, nâng lên còn ở đây NIỀM TIN vào đảng cộng sản chưa hề có bao giờ cho nên việc ấy chẳng khác nào bảo bồi đắp, tu sửa những thứ chưa hề xây dựng. Kẻ dối gian không tính trước được văn minh tin học phát triển như ngày nay, cho nên đến lúc cần dùng cái thật mà họ không thể tìm đâu ra trong một túi toàn là bánh vẽ dối trá nhưng thời gian thì lại không quay ngược được để cho họ làm lại. Thật vậy, từ khi cải cách ruộng đất 1954, thực thi chính sách Cải Cách Ruộng Đất của Hồ Chí Minh mang về từ Mao Trạch Đông và tên sát nhân Stalin, đảng cộng sản đã lấy phương châm “Đào tận gốc, tróc tận rễ”,

cướp của và tàn sát hơn nửa triệu người dân vô tội bằng nhiều hình thức rất dã man kể cả chôn sống. Dân miền bắc một số không chấp nhận cộng sản đã di cư vào nam; số còn lại tuyệt đại đa số không còn đường chọn lựa nên phải sống dưới sự kèm kẹp sát máu, trấn áp, bóc lột của cộng sản, con người luôn mang nỗi sợ hãi nên phải đành câm nín nghe theo, làm theo cho đến khi thành tập quán. Đó tuyệt đối không phải là niềm tin. Đặc biệt là sau khi thống nhất đất nước, toàn thể dân miền bắc đã mở mắt thấy rõ sự bung bít thông tin, thấy rõ là mấy mươi năm qua họ đã bị VC lừa bịp nhưng nỗi sợ hãi vô hình vẫn còn mãi trong không khí thở thì làm gì có niềm tin nào với cộng sản - có thể đặt cho nỗi sợ ấy cái tên “cộng sản” để khỏi lẫn lộn với những nỗi sợ thông thường khác trong đời sống. Ví dụ ai đó nói “Tôi cộng sản quá” người khác có thể hiểu là người ấy đang sắp bị cướp mất hết tài sản và quyền sống đang bị đe dọa. NIỀM TIN có chăng chỉ là lời nói của cộng sản nhét vào miệng của người dân, chẳng hạn việc đổi tên thành phố Sài Gòn, nghị quyết của cộng sản nói rằng người dân Sài Gòn và Gia Định bày tỏ lòng kính yêu HCM vô hạn... trong khi sự thật trước đó người dân Nam bộ nghe đến tên Hồ Chí Minh là ớn lạnh. Riêng dân miền nam đã sống trong chế độ tự do sau 1975 họ đã bị đổi đời thì khỏi nói ai cũng biết niềm tin của họ đối với cộng sản như thế nào. Như vậy, nếu nói đến niềm tin thì kể như đảng cộng sản bây giờ mới bắt đầu xây dựng trong bối cảnh đại đa số dân Việt Nam đang mong cho cộng sản sụp đổ hay tự giải thể trong thời kỳ mà kỹ thuật thông tin phát triển phi thường ngăn chặn bản chất lừa bịp cố hữu của họ. Liệu cộng sản gặt hái được gì cho mục tiêu này?

Điều thứ ba: Liệu cộng sản có đánh lừa được Mỹ hay không qua lời nói ngoại giao rỗng tuếch về cái “tầm nhìn chung” và những câu đảng soạn sẵn có về có vẻ cho ông đảng trưởng đọc một cách không có hồn, lặp lại như trẻ lớp ba đã học thuộc lòng, đặc biệt là trên diễn đàn tự do ăn nói nổi tiếng nhất thế giới: “gác lại quá khứ, vượt qua khác biệt, phát huy tương đồng, hướng tới tương lai”. Cái gọi là “mười sáu chữ vàng” của TC giao cho VC là gông xiềng, là bán đứng đất nước và lừa cả dân tộc Việt Nam vào ách nô lệ. Còn mười sáu chữ này liệu có ràng buộc Mỹ phải đáp ứng những lời cầu xin của đảng trưởng để đảng cộng sản tiếp tục tồn tại trong khi phong trào đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền, cứu nguy một dân tộc đang được thế giới văn minh ủng hộ hay không? Người dân Việt có thể tin rằng Mỹ thừa biết VC đang đứng ở đâu và đang mắc nạn gì, nhưng không nên ỷ lại hoàn toàn vào Mỹ bởi vì chính phủ Mỹ có nguyên tắc của họ về phương cách thúc đẩy dân chủ và tranh thủ cho quyền lợi quốc gia họ. Điều đó có khi có lợi cũng có thể có hại cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

Điều thứ tư, về hiệp ước thương mại xuyên Thái bình dương (Trans - Pacific – Partnership tức TPP), mặc dù bị phong trào ủng hộ lao động và môi trường chống đối, tổng thống Obama đã được quốc hội trao quyền Trade Promotion Authority (TPA) gọi tắt là Fast Track. Trong bối cảnh hiện nay ở Việt Nam và tình hình biển đông, dự đoán có phần chắc chắn là Mỹ sẽ chấp thuận cho Việt Nam vào TPP với một số điều kiện không lầy gì bảo đảm cho việc đòi lại nhân quyền một cách triệt để cho toàn dân Việt Nam. Lý do thứ nhất, Mỹ luôn luôn đặt quyền lợi của họ lên hàng đầu cho nên dù nhân quyền tuy

là vấn đề được quan tâm nhưng đối với họ không quan trọng đến mức trở thành điều kiện tất yếu và đủ để tiến đến một thỏa hiệp. Tất cả chỉ nằm trong những thủ thuật chính trị của cá nhân, hay của đảng chính trị mà thôi. Lý do thứ hai, họ vẫn chờ đợi thái độ và hành động của dân Việt Nam nhất là người trong nước. Họ đã thăm dò ý kiến và đánh giá bằng con số phần trăm để quyết định hướng đi của họ. Vận mệnh của Việt Nam bao giờ cũng ở trong tay của chính người dân. Cũng như những lần trước, sự trả tự do dù không đòi, chắc chắn cũng sẽ xảy ra khi hiệp ước trên được ký kết. Chắc chắn chúng ta sẽ đón nhận một số “hàng tồn kho” tù nhân lương tâm, những anh hùng đã dấn thân vì tự do dân chủ còn đang trong các nhà tù khắp nước.

Điều thứ năm, về việc xây dựng trường đại học Fullbright của Hoa Kỳ tại Việt Nam, khách quan mà nói đây cũng là điều tốt nhưng chưa chắc hoàn toàn, ta có thể nhận xét:

> *Mặt tích cực:*

Thứ nhất, giảm bớt chi phí cho cả hai bên. Thứ hai, chương trình Mỹ được dạy tại Việt Nam sẽ nâng cao trình độ cho sinh viên, đặc biệt là đem sự thật đối lại với dối trá và theo đó tư tưởng tự do dân chủ sớm được lan tỏa và phát triển nhanh. Thứ ba, có thể tránh bớt ảnh hưởng tuyên truyền “chùm khế ngọt” từ phía sinh viên đầu óc đã bị nhuộm đỏ đến con em và cộng đồng TỰ NẠN CỘNG SẢN của chúng ta.

> *Điều đáng ngại:*

Nếu chương trình giảng dạy nhằm truyền bá chủ thuyết Marxism bằng Anh ngữ cũng như giáo sư giảng dạy là đảng viên đảng cộng sản Mỹ hoặc đảng cộng sản trá hình thì chẳng khác nào đây là nơi đào tạo đội ngũ cán bộ cộng sản thế giới. Một lần nữa dân ta tiếp tục bị lừa và khi ấy, tương lai Việt Nam chắc còn đen tối hơn với một cỗ máy trong. Hy vọng điều này không xảy ra.

Điều thứ sáu, về sân chơi quốc tế mà nhiều người đã bàn đến: Những luận điệu cho rằng cho Việt Nam vào sân chơi họ sẽ phải tuân thủ luật chơi và từ đó đường lối cộng sản sẽ thay đổi, đất nước sẽ có tự do dân chủ, tiến bộ về nhân quyền... Cho đến ngày nay đây vẫn còn là điều nhiều người gọi là trí thức mồi mòng đợi! Đảng cộng sản được làm thành viên không thường trực ở Hội Đồng Liên Hợp Quốc (2008-2009); thành viên Hội đồng Nhân quyền LHQ (12/11/2013), WTO (World Trade Organization)(11/1/2007) mỗi lần như thế cộng sản Việt Nam cũng đều diễn màn tiến bộ bằng cách mặc cả những năm tháng đau khổ tù đày của những người bất đồng chính kiến, những người yêu nước. Nhưng rồi đâu cũng vào đấy, ngày càng tồi tệ hơn, dân ta đau khổ hơn tùy theo cái giá của những gì sắp trao đổi. Chính Nguyễn Phú Trọng đã xác nhận chính thể ở Việt Nam là độc tài đảng trị qua câu nói ở Việt Nam chỉ có một đảng, không có tù chính trị hay tù nhân lương tâm mà đó chỉ là những người vi phạm pháp luật. Những trí thức nào nằm mơ thì cứ để họ mơ còn bình dân Việt Nam, những người đã và đang chịu khổ đau khôn

nạn không kể hết không nên chờ mà hãy tự quyết, phải tự đứng lên đòi những gì mình đã mất. Và khi ấy thế giới mới đứng về phía khổ dân.

Kết luận

Vì những lẽ trên đây, đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng đi Hoa Kỳ là đi cho hết đoạn con đường cùng của đảng cộng sản bởi ván bài đã hoàn toàn lật ngược. Đảng cộng sản là một đảng ngoại lai được mang về cắm trên quê hương, trên đầu dân tộc và xưa nay chưa hề có niềm tin trong dân chúng, những lời nói “dân tin đảng” trước đây bây giờ đã được phơi bày rõ ràng là tự đảng nói, dối trá, sai sự thật.

– VC đã lộ nguyên hình là kẻ bán nước có bằng chứng cụ thể trên giấy trắng mực đen và bằng hành vi lộ liễu

- Người dân đã biết đây là đảng ngoại lai đem về dọa dẫm dân tộc chứ không phải từ trong lòng dân tộc.

– Vì quyết tâm cướp đoạt miền nam VC đã bất chấp việc nhượng đất đai bờ cõi Việt Nam, ngay cả sinh mạng hàng triệu đồng bào, nên đã trót làm tay sai cho TC, cùng đứng dưới một ngọn cờ búa liềm và có lẽ VC cũng không ngờ là ngày càng bị lấn át nhưng không thể nào gỡ ra bởi đã tự đút đầu vào thòng lọng của TC. VC đang ở vị thế mà chính họ cũng không bao giờ ngờ được. Sự dối trá, tàn ác bây giờ tự nhiên đã đến hồi kết thúc, gieo rồi tất nhiên đến gặt, và gặt dĩ nhiên là gặt những quả của mình gieo. Một mặt thì “đồng chí” ăn hiếp, một mặt thì dân hết sợ và phong trào dân chủ hóa ngày càng mạnh. Núi áo Mỹ thì thật là lỏng lẻo vô cùng bởi hai thể chế hoàn toàn TRÁI NGƯỢC! Quay lại với dân thì một mặt là sử dụng côn đồ mặt khác là giới thiệu trong Hiến Pháp mới 2013 có chữ nhân dân viết hoa để tỏ lòng tôn trọng! Chuyện hài hước trở trên như thế mà VC cũng làm được, khiến người dân bình thường cũng cười ra nước mắt! Việt cộng chỉ còn một con đường là TỰ GIẢI THỂ chế độ cộng sản để người dân Việt Nam phải tự đứng lên dẹp bỏ chế độ cộng sản để cho đất nước, dân tộc Việt Nam có cơ hội nghìn năm một thuở, tức thì thăng tiến và thoát khỏi nô lệ, diệt vong mà thôi.

Một lần nữa để có tương lai tươi sáng, một đất nước có tự do, dân chủ, nhân quyền thật sự người Việt Nam ở khắp nơi cần phải có lập trường TỰ QUYẾT, PHẢI làm cho cả thế giới thấy rằng ta đang bị bóp nghẹt, bị đàn áp, bị mất nhân quyền, bị đối xử bất công không còn chịu nổi; PHẢI tự đứng lên đòi những gì đã mất, đòi lại giá trị làm người; có chính nghĩa như thế thì thế giới văn minh, tự do sẽ ủng hộ chúng ta; PHẢI bình tĩnh sáng suốt cảnh giác những lời tuyên truyền hay luận điệu một chiều. Điều căn bản hiển nhiên thường dân chúng ta nên luôn luôn lấy làm nền tảng để suy luận là:

> *Thứ nhất: CHIẾN TRANH sẽ không bao giờ xảy ra giữa Trung cộng và Việt cộng. Việt cộng là người canh giữ quan hệ hai bên theo “16 chữ vàng” và “4 tốt” chờ ngày Trung*

cộng tiếp thu nước Việt nam. Chiến tranh có chăng chỉ là dân ta bị đánh, tiêu hao dần mòn đến khi chịu khuất phục làm nô lệ kiều mới mà thôi.

> *Thứ hai: VIỆT CỘNG CÒN thì đừng mong gì chống lại được âm mưu xâm lược của Trung cộng. Hợp tác với Việt cộng để chống Trung cộng là sai lầm đáng tiếc.*

> *Thứ ba: CHỜ ĐỢI là BỊ LỪA. Tin và chờ đợi cộng sản sẽ thay đổi và sẽ cho ta tự do, dân chủ nhân quyền khi cộng sản vào các tổ chức quốc tế là đã bị lừa. Vì lý do căn bản là cộng sản chỉ tồn tại bằng dối trá và triệt tiêu tự do, dân chủ và nhân quyền. Cộng sản và Tự do như hai mặt của một đồng tiền. Mỗi lần chỉ có một mặt nổi lên mà thôi.*

Vĩnh Tường

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, July 18, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*